

Greek Translated by:
Christina Soulios, MSc.
Psychologist, Palliative Care
Trainee in Systemic Psychotherapy, Athenian Institute of Anthropos, Greece

Ανάλυση Του Λόγου: Μια Ερευνητική Προσέγγιση Για Τη Μελέτη Της Κατασκευής Νοήματος Από Στιγμή Σε Στιγμή, Στη Συστημική Πρακτική

Jerry Gale

Τομέας Ανάπτυξης Παιδιού και Οικογένειας, Πανεπιστήμιο της Georgia, Η.Π.Α.

Ο σκοπός της εργασίας αυτής είναι να παρουσιάσει τα εισαγωγικά βήματα για τη διεξαγωγή ανάλυσης του λόγου, στη εξέταση της συστημικής δημιουργίας νοήματος. Έχοντας εντάξει και την ανάλυση διαλόγου (conversation analysis (CA)) και την ανάλυση της μετα-δομικής εναλλαγής του λόγου (post-structural variant critical discourse analysis (CDA)), διάφορες δεξιότητες ανάλυσης παρουσιάζονται. Ένα κοινωνικό κονστρουκτιβιστικό θεωρητικό πλαίσιο κατανόησης και διεξαγωγής της ανάλυσης του λόγου μιας κλινικής συζήτησης παρουσιάζεται, συμπεριλαμβάνοντας μια συνομιλία περί της κατασκευής ταυτότητας μέσω λόγου και σχέσεων και της διαπραγμάτευσης της αλήθειας. Τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ομιλίας (δομές με επαναλαμβανόμενα μοτίβα, ο τρόπος επίτευξης ατομικής υπευθυνότητας και το πώς η διάδραση μέσω συνομιλίας προσδιορίζει τους συνομιλητές με συγκεκριμένους ηθικούς χαρακτηρισμούς) παρουσιάζονται, όπως και σημαντικές δεξιότητες για την ανάλυση του λόγου. Παρέχονται υποδείγματα προς επεξήγηση και επίδειξη αυτής ερευνητικής προσέγγισης.

Λέξεις-κλειδιά: Ανάλυση Λόγου, κλινική συζήτηση/κλινικός διάλογος, κριτική ανάλυση λόγου, κοινωνικός κονστρουκτισμός, κατασκευή ταυτότητας, ηθική υπευθυνότητα, θεωρία προσδιορισμού, μέριμνα/επίγνωση.

Μιλώντας Για Τον Αυτισμό Σε Συνεδρίες Θεραπείας Ζευγαριών

Lieven Migerode¹, Liesbeth Vander Elst², and Peter Rober¹

¹ Context UZ Leuven, Κέντρο για Θεραπεία Ζευγαριών, Οικογένειας και Σεξουαλικών
Θεμάτων, Βέλγιο

²Καθολικό Πανεπιστήμιο του Leuven

Το άρθρο αυτό εστιάζει σε ζευγάρια των οποίων ένας από τους δυο συντρόφους πρόσφατα διαγνώστηκε με αυτισμό. Η έρευνα αυτή διερευνά το πώς η διάγνωση του αυτισμού λειτουργεί στη συζήτηση μεταξύ των καταπονημένων συντρόφων. Οπότε, διεξήγαμε μια θεματική ανάλυση των πρακτικών από τέσσερις συνεδρίες θεραπείας ζευγαριών. Η έρευνά μας επιδεικνύει ότι η αναζήτηση διάγνωσης αποτελεί συχνά παρατεταμένη διεργασία. Η διεργασία αυτή φαίνεται να ξεκινά με αφορμή κάποιες ανασφάλειες και ερωτήματα στη σχέση. Η ανάλυσή μας υπαινίσσεται ότι η επίτευξη μιας διάγνωσης, αν και μπορεί να επιφέρει κάποια ανακούφιση, διεγείρει επίσης και νέα ερωτήματα και προκλήσεις για το ζευγάρι.

Keywords: διάγνωση, αυτισμός, θεραπεία ζευγαριών, θεματική ανάλυση, διεργασία

«Πως Γίνεται Αυτό Το Άτομο Να Με Παρεξηγήσει Τόσο;»: Μια Ποιοτική Μελέτη Που Εξετάζει Τον Εαυτό Του Συστημικού Επόπτη Εκπαίδευσης

Robert McCandless¹ και Virginia Eatough²

¹Σύμβουλος Συστημικός Ψυχοθεραπευτής, Νοσοκομείο St George, Λονδίνο.

²Birkbeck, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η βιβλιογραφία περί της εποπτείας εντός του τομέα της συστημικής ψυχοθεραπείας δεν είναι εκτενής, και πολύ λίγη έρευνα δημοσιοποιείται. Συγκεκριμένα, υπάρχει έλλειψη διαθέσιμου εμπειρικού υλικού που διερευνά το πώς δουλεύουν οι επόπτες. Η μελέτη αυτή εστίασε στο πώς οι επόπτες αναπτύσσουν δεξιότητες αναστοχασμού στους μαθητές συστημικής ψυχοθεραπείας, και συγκεκριμένα επί της φύσης της εμπειρίας τους κατά τη διάρκεια της εργασίας αυτής. Ημι-δομημένες συνεντεύξεις με τρεις έμπειρους επόπτες διενεργήθηκαν και αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας της Ερμηνευτική Φαινομενολογική Ανάλυση (Interpretative Phenomenological Analysis (IPA)). Η *Εποπτική Σχέση* αναδύθηκε από αυτή την ανάλυση ως ένα κύριο θέμα, το οποίο εμπειρείχε και πλαισίωνε τρία περαιτέρω θέματα: την *Προαγωγή της Μάθησης*, τις *Διαστάσεις της Ισχύος και του Εαυτού του Επόπτη*. Μια πλευρά της ανάλυσης εκτίθεται εδώ, *Ο Εαυτός του Επόπτη*, μέσω μιας παρουσίασης των δυο συνιστωσών που τον υποστηρίζουν, *Το Αναπτυξιακό Ταξίδι του Επόπτη* και *Οι Προκλήσεις για την Αίσθηση του Εαυτού του Επόπτη*. Οι διαμορφωτικές εμπειρίες στην εκπαίδευση και οι δυνατές διαδράσεις με μαθητές βρέθηκαν, και οι δυο, να επιδρούν σημαντικά στον εποπτικό εαυτό. Αυτή η μελέτη προσθέτει πλούτο και λεπτομέρεια στο δημοσιευμένο υλικό περί της εποπτικής εμπειρίας και επισημαίνει την ανάγκη για μεγαλύτερα επίπεδα στήριξης των εποπτών εκπαίδευσης. Τα ευρήματα συζητούνται εντός του πλαισίου της επίκαιρης βιβλιογραφίας και έρευνας στη συστημική ψυχοθεραπεία. Σχόλια προσφέρονται βάσει αυτού του μέρους της έρευνας, για την καταλληλότητα της IPA ως μεθόδου για έρευνα εντός της συστημικής ψυχοθεραπείας.

Λέξεις Κλειδιά: εποπτεία, IPA, αναστοχασμός, ποιοτική, εαυτός.

Οι Σχέσεις Μεταξύ Προσωπικού Υγείας και Οικογενειών σε ένα Νοσοκομείο Παίδων: Μια Μελέτη Θεμελιωμένης Θεωρίας

Gwynneth Down

Νοσοκομείο Ormond Street Hospital NHS Trust, Λονδίνο, ΗΒ

“Οι υπηρεσίες υγείας είναι ένα έντονα διαπροσωπικό φαινόμενο”. (Thorne & Robinson, 1988, σ.293)

Οι σχέσεις σε πλαίσια φροντίδας της υγείας μπορούν να ασκήσουν σημαντικές επιρροές στην εμπειρία της νόσου, της ψυχολογικής και σωματικής ευεξίας και στην παροχή υπηρεσιών υγείας καθεαυτή.

Ο σκοπός αυτής της μελέτης ήταν να αναλάβει τη διενέργεια συστημικής ανάλυσης των ρόλων και σχέσεων των νοσοκόμων και ιατρών με παιδιά/εφήβους που νοσούν και τις οικογένειές τους, εντός παιδιατρικού νοσηλευτικού ιδρύματος.

Ενώ η συστημική και κοινωνική κονστρουκτιονιστική θεωρία ενημέρωσε τη συνολική σύλληψη της μελέτης, η θεμελιωμένη θεωρία ήταν η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για τη δόμηση της συλλογής και ανάλυσης δεδομένων. Συνεντεύξεις με τριών κατηγοριών συμμετεχόντων (ιατροί, νοσοκόμοι και οικογένειες) ήταν η πηγή των δεδομένων για τη μελέτη.

Δυο θεωρητικές κατηγορίες που περιγράφουν τις διεργασίες-κλειδιά που εμπλέκονται στη φροντίδα παιδιών που νοσούν αναδόθηκαν από την ανάλυση. Αυτές ήταν: «**Το χτίσιμο συναισθηματικών συνδέσεων και η εστίαση σε ιατρικούς στόχους: συμπληρωματικές ή αντιφατικές συζητήσεις για τις σχέσεις οικογενειών και προσωπικού;**» και «**Μετατοπίζοντας σχέσεις γύρω από την εμπειρογνωμοσύνη και τη δύναμη: τα οφέλη και οι απώλειες σχετιζόμενες με τις νέες τοποθετήσεις**». Η εργασία αυτή θα εστιάσει αποκλειστικά στην πρώτη εκ των δύο.

Η κατηγορία υπογραμμίζει τη σημασία των θετικών σχέσεων μεταξύ επαγγελματιών υγείας και οικογενειών. Επίσης επιδεικνύει ότι οι ομάδες των συμμετεχόντων έχουν διαφορετικές έγνοιες σχετικά με το ρίσκο βλάβης στη συναισθηματική διασύνδεση και την ανάγκη να εξισορροπηθεί αυτό με τις προσαγές των ιατρικών στόχων

Διερευνώνται οι επιπτώσεις της εκπαίδευσης, συμβουλευτικής και κλινικής εμπειρίας.

Λέξεις κλειδιά: παροχές υγείας, παιδιά και οικογένειες, θεμελιωμένη θεωρία, παιδιατρικός, πολύ-επαγγελματικός.